

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XVIII. — Izdan in razposlan dne 16. aprila 1872.

44.

Postava od 30. marca 1872,

da se srebrnega drobiža dá še za 715.121 gld. 10 kr. kovati.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako:

Člen I.

Finančnemu ministru se daje oblast, srebrnega drobiža za 715.121 gld. 10 kr. po določitih postavah od 1. julija 1868 (Drž. zak. št. 84) nakovati in mej ljudi dati.

Za šestice z letnico 1848 in 1849, ki so prišle v blagajnice ali še prihajajo, sme se v zmislu člena IV postavah od 1. julija 1868 (Drž. zak. št. 84) novi drobiž samo še kovati, kadar skupna vsota šestice, odkupljenih v blagajnicah tistih kraljevin in dežel, katere so zastopane v državnem zboru, preseže 18,200.000 gld.

Člen II.

Zvršiti to postavo se naroča finančnemu ministru.

V Budimu, dne 30. marca 1872.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Pretis s. r.

45.**Postava od 3. aprila 1872,**

kako je služni čas, kar se ga je prebilo na kaki avstrijski tehnični visoki učilnici, všteti ob prestopu na kako vseučilišče.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako :

§. 1.

Ob odmerjavanji se zakonom od 9. aprila 1870 (Drž. zak. št. 45) ustanovljenih peteroletnih prikladov rédnim vseučiliškim profesorjem naj služni čas, kar ga je kdo za rédnega profesorja prebil na taki tehnični visoki učilnici, ki jej troške zalaga država, tako bode všteti, kakor da ga je prebil na kacem avstrijskem vseučilišči.

Isto določilo veljá o služnem času na drugih tehničnih tozemskih zavodih, kolikor jih je po njihovi uredbi smatrati za visoke učilnice ter se z rédnimi profesorji ob državnih troških zalaganih tehničnih visokih učilnic polne vzajemnosti držé vsled njih vzdržateljev izrecíla, katero so storili vladi.

§. 2.

Ministru uka se naroča, ta zakon zvršiti.

V Budimu, dne 3. aprila 1872.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Stremayr s. r.

46.**Postava od 3. aprila 1872,**

o zalaganji troškov visoki učilnici za zemljedelstvo na Dunaji.

S privolitvijo obeh zbornic Mojega državnega zbora ukazujem tako :

§. 1.

Vsi razhodki v napravo in vzdržavanje samostojne visoke učilnice za zemljedelstvo na Dunaji se zalagajo iz državnih novcev (denarjev.)

§. 2.

Ukazoma je treba število učnih stolic ustanoviti z ozirom na najvišje strokóvno-znanstveno izobraževanje takih poslušateljev, kateri so si pridobili državno-veljavno svedočbo zrelosti, in z ozirom na samostojno znanstveno preiskovanje; a to število bodi utesnjêno v glavne stroke in v tiste podlogo dajóče in pomočne stroke, katere se po ostalih Dunajskih visokih učilnicah ne razlagajo ustrezno nameram, zgorej oménjenim.

§. 3.

Rédni profesorji, katerih število se določi po potrebi glavnih strok, dobivajo v prvi stopinji svoje plače po 2.500 gld. avstr. velj. po trdni uredbi (sistemi.)

§. 4.

Ta trdna plača se bode vsacemu v §. 3 oménjenih profesorjev vzvišavala do 25. leta te službe vštétno za 200 gld. konci vsakih pet let (peteroletni prikladi ali priboljški), v katerih za rédnega profesorja prebode na visoki učilnici za zemljedelstvo, eventualno tudi pred vstopom na to učilnico prebode na kaki drugi visoki učilnici, ki jo vzdržuje država.

Do oménjenih peteroletnih prikladov daje isto pravico tudi služni čas, kar bi ga kdo za rédnega profesorja prebil na taki visoki učilnici, katere država ne zalaga, kolikor je namreč ta učilnica vsled njenih vzdržateljev izrecila, katero so storili vladi, v polni vzajemnosti z rednimi profesorji visokih, ob državnih troških zalaganih učilnic. Na služni čas, kateri bi ne ustrezal tem uvetom, gledá se edino tedaj, ako bi s posebnim izrečilom bilo priznано, da ga je všteti zaradi povikšila v plači.

§. 5.

Opraviškega priklada rektor, katerega izvoli celokupni zbor profesorjev, dobiva po 600 gld.; dekani, katere izvolijo posamezni odsékovi (sekcíjski) zbori, dobivajo vsak po 300 gld. opraviškega priklada.

§. 6.

Preizredni profesorji se postavljajo ali brez plače ali s plačo, kakoršna se jim določa ob vsacem slučaju posebe.

§. 7.

Rédni profesorji te visoke učilnice dobivajo po 400 gld. stanaríne, a s plačo postavljeni preizredni profesorji po 300 gld. stanaríne.

§. 8.

Kako je ob doslužbi delati z učiteljskim osebjem visoke učilnice za zemljedelstvo, to se je držati zakona od 9. aprila 1870 (Drž. zak. št. 47.)

§. 9.

Izinkoma je móči posameznim profesorjem pritegniti večje prejemke, nego so po trdni uredbi, ter poleg njih še druga polajšila.

§. 10.

Rédni profesorji visoke učilnice za zemljedelstvo so v VI., a preizredni v VII. dijetnem razredu.

§. 11.

Ukazoma se prejemki ustanové takim docentom, pristavom in pomočnikom, kateri dobivajo nagrado, ter tudi upravnemu osebji.

§. 12.

Razhodki za upravljanje, za učila, demonstracije, izgréde i. t. d. zalagajo se po mer finančnega zakona, kakoršen se naredí vsako leto.

§. 13.

Ta zakon zvršiti se naroča ministru poljedelstva in ministru uka.

V Budimu, dne 3. aprila 1872.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Stremayr s. r.

Chlumecky s. r.

47.**Ukaz ministra za bogočastje in uk od 5. aprila 1872,**

o sposobnih učiteljskih svedočbah za srednje učilnice, katere domačinci kraljevín in dežel, zastopanih v državnem zboru, pridobili so si zunaj teh dežel.

Domačinci kraljevín in dežel, zastopanih v državnem zboru, morejo se sposobni učiteljski preskušnji za srednje učilnice praviloma veljavno udati samo pri taki preskuševánjski komisiji, katera je v teh deželah.

Sposobilne učiteljske svedočbe za srednje učilnice, katere so si ti domačinci pridobili od kake vnanje preskuševánjske komisije, v svojo veljavnost potrebujejo, da jih potlej prizna minister uka.

Stremayr s. r.

48.**Postava od 10. aprila 1872,**

o napravi lokomotivne železnice iz Gorénjega Štirskega v Salcburg in v severno Tirolsko.

S privolitvijo obeh zbornic državnega zbora ukazujem tako:

Člen I.

Vlada se pooblašča, lokomotivno železnico od Setzthala pri Črminjah v stiki s železnico, slovóčo po cesarjeviči nastolniku Rudolfu, čez Radstadt v Bischofshofen ter od tod po Pongau-u in Pinzgau-u čez Saalfelden in sv. Ivan na Tirolskem v Wörgl v zvezo s severnotirolsko črto južnoželezničnega društva, ter tudi od Bischofshofen-a v Hallein v stiko s Halleinsko-Salcburško železnico, katera treba da se odkupi, ter s to vred v zvezo s železno, po cesarici Elizabeti slovóčo cesto v njenem Salcburškem kolodvoru, ali zvršiti ob državnih troških, ali jej zvršitev ugotoviti s podarjenim dopustilom po uvetih tega zakona (člen II, III, IV, V, VI, VII); ako bode zadnje izmej obojega, pooblašča se vlada, železnico oddati ali v celoti ali razkosáno v posamezne dele.

Člen II.

Ako se podarí dopustilo, sme se za to železnico in z njo vred za železnocestni, javnej vožnji že izročeni Halleinsko-Salcburški kos, katerega treba da koncesijonar odkupi, od države povprek na miljo zagotoviti poroštvo o 54.400 gld. — petdeset in štiri tisoč štiri sto goldinarjih avstrijske veljave v srebru, a ne več, letnega čistega dohodka z razdolžno letnino vred na ves čas dopustila, in to tako, da, kadar bi letni čisti dohodek ne dosegel zagotovljene vsote, doplača državna uprava, kolikor bi nedostajalo (manjkalo.)

Poroštvo, na podlogi resničnih troškov od delanja, kateri naj se dokažejo — k njim spadajo tudi razhodki v dobavo novcev in vmésne (interkalarne) obresti — določeno o čistem dohodku z razdolžno letnino vred od uporabljene glavnice za delanje naj v moč stopi tist dan, katerega se vožnja prične po vsem železnocestnem kosu; a tistim železnocestnim

kosovom, po katerih se je bilo že poprej voziti jelo, naj po razmerji miljskega števila na vožnji izročnem kosu s celokupno železnocestno dolžavo v moč stopi takój, kadar začeta vožnja po teh kosovih že napravi nepretrgano tozemsko železnocestno zvezo mej Setzthalom ali Halleinsko-Salcburško črto z ene strani a z druge mej Wörglom.

Člen III.

V zvrševanje člena II naj veljajo ta določila:

1. Od zagotavljenega letnega čistega dohodka naj se v razdolžbo glavnice obrača tista vsota, katero določi državna uprava po razdolžnem črteži, ki ga sama potrdi, vsled katerega se izdana glavnica izplača v tistem času, dokler bode trpelo dopustilo.

2. Doplačilo, katero bi državno upravo morebiti zadelo zaradi prevzetega poroštva, naj se vsled storjenega pretresa vpoloženih dosvedočenih letnih računov v izplačo odkaže tri mesece potem, kar so bili vpoloženi.

A državna blagajnica bode tudi poprej delna odplačila v odkup doteklih delnic in obli-gacijskih kuponov po potreščini, dognani na podlogi preudarka o dohodkih, dajala konce-sijonarju, kateri bi tega prosil šest tednov predno mine izplačilni rok, a prihranjavala si bode očistek (obračun), storjen na podlogi letnega računa.

Če dokončna ustanovitev letnega računa, katerega bode vpoložiti najpozneje v treh mesecih potem, ko mine obrátno leto, pokaže, da so naprejšnje prejemščine bile previsoko odmerjene, naj koncesionar takój povrne, kolikor je preveč dobil, in tudi obrestij od tega po šest na sto.

A treba je najpozneje v letu dnij po zvršetku dotičnega obrátnega leta oglasiti se za doplačilo od države, ker sicer ta pravica mine.

3. Vsoto, katero državna uprava plača vsled prevzetega poroštva, smatrati je samo za tako naprejšnje plačilo, ki daje po štiri od sto obrestij na leto.

Kadar čisti dohodek železnocestnega razmrežja preseže zagotovljeno letno vsoto, tedaj je polovico tega prebitka v povračilo naprejšnje prejemščine z obrestmi vred državni upravi takój odšteti, dokler se vse ne odplača.

Druge polovice tist del, kolikor ga državna uprava odloči po pravilih, naj se shrani v rezervnem fondu.

Dotekle obresti je treba plačati, predno so povrnene naprejšnje prejemščine.

Ako bi država imela izterjavati take naprejšnje prejemščine ali obresti, ki do tiste dobe, kadar mine dopustilo ali se odkupi železnica, niso še plačane, odštéti jih je iz óne imovine, katera je podjetju še ostala.

Člen IV.

Železnici, zaznamenáni v členu I, dovoljuje se oprostitev od dohodkarine in od kóleč-nih (štampelskih) pristojbin kuponom ter tudi od vsacega novega davka, ki bi se morebiti postavil s prihodnjimi zakoni, mej delanjem železnice in še devet let od tistega dneva, kate-rega se začne vožnja po železnici, ki jo je izdelati.

Kaki troški od notiranja efektov na domačih ter inozemskih borsah, in davki, katere bode po zvršetku devetletne dobe treba plačevati od podjetja, smejo se v obrátni račun postavljati mej izdatke; kar se siče kuponskega kóleka, to nij smétno.

Od državnih doplačíl podjetje ne plačuje dohodkarine.

Še se dovoljuje, da bode prva izdatba délnic in predstvenih obligacij sè začasnimi (interimálnimi) listi vred prosta kóleka in pristojbin.

Takisto se dovoljuje tudi prostost od presnémščin, ki bi jih bilo treba plačati od odkupljenih zemljišč.

V plačilo kólekov in pristojbin od vseh pogodeb, vlog in drugih pisem, potrebnih k dobavi glavnice, k delu in opravi železnocestnih kosov se daje odlog do tistega časa, kadar se vožnja začne po dotičnem železnocestnem kosu.

Člen V.

Železnica, zaznamenána v členu I, treba da je najpozneje v treh letih od tistega dneva, katerega se dá dopustilo, dodelana, ter da se do te dobe gotova izroči javni vožnji.

O izpolnitvi te obvezljivosti naj koncesijonar državni upravi tako porokuje, kakor sama določi. Ako bi se ta obvezljivost ne izpolnila, more se izreči, da založnina (kavcija) propade.

Spisi in pisma, kar bi jih bilo zaradi tega, naj bodo prosta pristojbin in kólekov.

Člen VI.

Delanje naj se s ponudbo ločeno od pribave noveev oddaje na podlogi posebnega uvetóvnika, katerega o tej železnici ustanóvi vlada.

Pribava noveev bodi tudi s ponudbo, ter efektom, kateri se izdadé, ustanavlja se najmanjšega izdatnega kursa sedem in osemdeset goldinarjev avstrijske veljave za 100 gld. srebra.

Vse mostove ter vse druge važnejše stavbene naprave in umeteljne stavbe je treba narediti iz železa in kamena.

Člen VII.

Devetdeset let se dopustne dobe postavlja od tistega dneva, katerega se voziti začne po vsej železnici, oménjeni v členu I.

O visokosti vozarine od ljudij in blaga treba, kar se največ more, ozirati se na določila o tarifah stikoválnih železnic, a o siceršnjih koncesijskih določilih na propise v zakonu od 1. junija 1868, Drž. zak. št. 56, govorečem o uvetih in polajšilih podjetju razmrežja lokomotivnih železnic, katero je napraviti, imenovano „avstrijska severozapadna železnica.“

Člen VIII.

Ako bi se ta železnica napravljala ob državnih troških, to se vladi za 1872. leto v delanje dovoljuje založbe tri milijone (3,000.000) goldinarjev avstrijske veljave, in to vsoto je móči dobiti z nezaloženim dolgom.

Člen IX.

Ta zakon zvršiti se naroča trgovinskemu in finančnemu ministru.

V Budimu, dne 10. aprila 1872.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Banhans s. r.

Pretis s. r.

49.

Ukaz ministerstva notranjih stvari od 10. aprila 1872,

o pristojbinah od vojaške pomoči v namere civilnega upravljanja.

Dogovorno s c. in kr. državnem vojnim ministerstvom in z ostalimi udeleženi osrednjimi oblastvi se ukazuje, da od prvega dneva tistega meseca, kateri pride po razglasu tega ukaza, te izpremembe nastopijo v dozdanjem odmerjavanji pristojbin (ukaz od 17. junija 1856, Drž. zak. št. 106) vojaškim pomočnim poveljstvom, pridanim v namere civilnega upravljanja, ter tudi v načinu, po katerem je s te strani treba, da vojaški zaklad dobiva povračilo:

Štabskim oficirjem, odločenim v pomočna poveljstva, odmerja se po 1 gld. 40 kr., a v ta poveljstva vvrščénim kadetom, nadomestujočim oficirje, po 25 kr. vsakdanjega priklada.

Ostali oficirji in nižji vojskóvni organi, ki niso vvrščéni v nobeden dijeten razred, ter tudi vse drugo moštvo naj priklade še dalje dobiva po dozdanji meri.

Za troške, kar jih vojaški blagajnici pride s pridane vojaške pomoči, naj dotični oddelki civilne uprave vojaškemu zakladu dadé povračilo po posebnem očistku (obračunu), in sicer je treba:

- a) oficirjem in nižjim vojskóvnim organom, ki niso vvrščéni v noben dijeten razred, ter tudi moštvu celokupne priklade, a poleg tega
- b) brez izimka za vse drugo, kar bi vojaštvo storilo, na novo ustanovljene povprečnine, namreč vsacemu nižjemu oficirju in vojaku, ako je bil iz služee vojske kacega kraja pridan, po 15 kr., a če je bil vpoklican izmedj odpustnikov, po 44 kr. na dan od vse dobe dotičnega pomočnega poveljstva povrniti iz zaloge dotičnega oddelka civilne uprave; torej se višje povračilo ne more zahtevati, ako bi vojaštvo tudi bilo kaj posebnega storilo.

Zgornja določila se ne raztezajo na nižje oficirje in vojake, rabljene v izterjatev dolžnih neposredstvenih davkov, niti ne na vojaško spremljevalstvo, katero si privzema c. kr. pošta.

Lasser s. r.

Das ministerielle Verwaltungsverfahren vom 10. April 1872

Verfahren des Ministeriums in Bezug auf die Verwaltung

Das Ministerium ist die oberste Behörde in der Verwaltung. Es ist diejenige Behörde, die die Ausführung der Gesetze zu überwachen hat. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind.

Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind.

Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind.

Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind.

Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind. Die Verwaltung ist in verschiedene Abteilungen eingeteilt, die dem Ministerium unterstellt sind.

Verfahren